

“HOK !”

Een stuk voor vier mannen en een vijfde.

Cultureel correcte operamuziek. (of Joan Baez die zingt over Sacco en Vanzetti, wie zal het zeggen?) We bevinden ons in een loods of een verlaten magazijn. De scène is schaars verlicht. Eén felle lichtbundel ergens op de speelvloer. In de lichtbundel een auto. De motor draait. In de auto zit een man. De man is omgeven door rook die zich in de auto bevindt. De man zet de motor af. Dan doet de man het portier open en komt uit de wagen. Hij rookt een pijp, heeft een versleten regenjas aan en een pet, maar gedraagt zich gedegen. De man loopt de duisternis in en zet ergens de operamuziek af. Komt terug in het licht.

Kolonel

Niets is wat het lijkt. Wel? Ongetwijfeld was dit beeld voor sommigen choquerend, voor anderen ontroerend, voor anderen geestig, voor anderen ronduit onnozel. Toch is niets wat het lijkt. Een man rookt een pijp in de wagen. Niets is wat het lijkt, ... behalve een lijk. Want een lijk kan er niets aan veranderen dat het op een lijk lijkt. Tenzij het lichaam in kwestie nog in leven is, maar dan is het uiteraard geen lijk. En een pijp... Tja, een pijp is een pijp. Hoewel sommigen het tegendeel aan u proberen te slijten. Bon.

Op een bepaald moment heb ik het besloten. Voor dat moment waren er vele momenten dat ik eraan getwijfeld heb, dat ik het plan zelfs verstoten heb. Maar elke keer stak het weer de kop op. Een goed plan laat zich namelijk niet kisten door twijfel en laat zich nog minder verstoten. Op momenten dat ik het het minst verwachtte was het daar: het plan. Toen het plan zich voor het eerst voordeed heb ik eens geglimlacht om het plan. Het plan was daar duidelijk niet mee opgezet want de volgende dag was het daar weer. En de volgende en de volgende en de volgende. Het beheerste mijn doen en mijn laten volledig. Net zolang tot het plan niet langer een plan was, maar zich totaal van mij meester had gemaakt. Het leek mij aanvankelijk een geestig plan. Zo'n plan waarmee u hoogstens eens lacht, maar bij nader inzien zag ik ook de ernst van het plan in, en de mogelijkheden die het plan bood.

Ik heb het plan nooit tegen anderen verklapt. Als u dat doet verdwijnt de charme van het plan. Anderen deelachtig maken van een plan impliceert betrokkenheid en dit plan vroeg nu eenmaal niet om betrokkenheid, integendeel. Het was een meesterplan.... En het is het nog steeds. Want het plan is nog niet helemaal ten uitvoer gebracht. Maar laat ons niet op de feiten vooruitlopen. Laat ons beginnen bij het begin. Het begin van het plan.

De kolonel wandelt uit de stralenbundel. De scène wordt lichter. We ontwaren een bureau waarachter Ben. Ben is gekleed in een dikke bontmantel, spiegelzonnebril op de neus, Elviskapsel en bakkebaarden.

Kolonel

Ah, u bent er al zie ik.

Ben

Ja, dat heeft u goed gezien. Mag ik u complimenteren met uw opmerkzaamheid?

Kolonel

Dat mag.

Ben

Maar goed, ik ben er al. Ik zal me even voorstellen. Goeddag, ik ben...

Kolonel

Sssttt. Niet doen, niet doen. Geen namen noemen.

Ben

Geen namen noemen? Ik hoorde u goed? Geen namen noemen?

Kolonel

Nee, geen namen noemen. Geen namen. Ik hoef uw naam niet te weten. Echte namen maken me namelijk zenuwachtig en nerveus. Echte namen zijn als bekentenissen. Ik krijg er jeuk van, branderigheid, irritatie. Jullie krijgen allemaal een andere naam.

Ben

Ik wil u niet tegenspreken, maar u zal toch op zijn minst willen weten...

Kolonel

Ik wil niets weten. Absoluut niets. Hoe minder ik weet van u hoe beter. Of denkt u nu werkelijk dat ik geïnteresseerd ben in uw private levenswandel, uw doen en laten? Denkt u dat echt? Want als u dat echt denkt dan kan u nu al gaan.

Ben

Mogen we zelf kiezen?

Kolonel

Hoorde ik u goed? Uiteraard niet. Neen. Niets te kiezen, niets te selecteren. Ik geef u vier namen. Daar mag u uit kiezen. Bob, Ben, Tom en Tim.

Ben

Euh...Geef mij maar Ben. Dat is een naam die wel bij mij past, vind ik. Ben.

Kolonel

Goed, Ben. U bent Ben.

De kolonel overhandigt Ben een enveloppe.

Kolonel

In deze omslag zit alles wat u moet weten, Ben. In deze enveloppe, zogezegd. We zien elkaar binnenkort. Ga nu. U hoeft me geen hand te geven, draai u om en ga.

Ben gaat weg.

Kolonel

Ben!

Ben draait zich om.

Kolonel

Zeer goed. U leert snel.

*Ben gaat wat verder gretig de brief die in de omslag zit staan lezen.
Een andere man, Bob, komt bij het bureau. Hij ziet er net hetzelfde uit als Ben.*

Bob

Goeiedag, ik ben...

Kolonel

Sssttt. Geen namen noemen heb ik gezegd.

Bob

Pardon, maar u heeft nog niets gezegd. Tenzij ik kortelings een oordefect heb opgelopen.

Kolonel

Dat doet er niet toe. In elk geval geen namen noemen.

Bob

Geen namen noemen?

Kolonel

Nee, geen namen noemen. Geen namen. Jullie krijgen allemaal een andere naam.

Bob

Maar u zal toch op zijn minst willen weten...of wil u niets weten?

Kolonel

Ik wil niets weten. Absoluut niets. Hoe minder ik weet van u hoe beter.

Bob

Ah, u gaat er dus vanuit dat ik niet interessant genoeg ben om iets over mezelf te vertellen.

Kolonel

Inderdaad. Precies. Juist. De nagel op de kop. Ik had het niet beter kunnen zeggen.

Bob

Mogen we zelf kiezen?

Kolonel

Niets te kiezen. Ik geef u drie namen. Daar mag u uit kiezen. Bob, Tom en Tim.

Bob

Euh...Geef mij maar Bob. Dat is een naam die wel bij mij past, vind ik. Bob.
BOB!!!

Kolonel

Goed, Bob. U bent dus Bob.

Bob

Dat zal niet gaan, ik heb geen rijbewijs.

Kolonel

Hou uw flauwe grappen voor uzelf, Bob of ik noem u Tim. En dat is een dreigement.

Bob

Neenee, Bob is goed, dank u.

De kolonel overhandigt Bob een enveloppe.

Kolonel

In deze omslag zit alles wat u moet weten, Bob. In deze enveloppe dus. We zien elkaar binnenkort.

Bob gaat weg.

Kolonel

Bob !

Bob draait zich om.

Kolonel

Zeer goed.

Bob gaat naast Ben staan om de brief uit de omslag te lezen.

Een andere man, Tim, komt bij het bureau. Hij ziet er net hetzelfde uit als Ben en Bob.

Kolonel

Sssttt. Geen namen noemen.

Tim

Euh...dat was ik ook niet echt van plan, maar als u het zo nadrukkelijk vraagt zal ik het zeker niet doen. Geen namen noemen dus?

Kolonel

Nee, geen namen noemen. Geen namen. Jullie krijgen allemaal een andere naam.

Tim

Maar u zal toch op zijn minst willen weten...

Kolonel

Ik wil niets weten. Absoluut niets. Hoe minder ik weet van u hoe beter.

Tim

Mogen we zelf kiezen?

Kolonel

Niets te kiezen. Ik geef u twee namen. Daar mag u uit kiezen. Tom en Tim.

Tim

Euh... Tom en Tim... Niet echt namen om van achterover te vallen, hé. Precies een komisch duo. Ik vind het moeilijk eigenlijk. En ik mag dus mijn eigen naam niet houden?

Kolonel

Nee. Uitgesloten. Ondenikbaar. Geen denken aan, met andere woorden.

Tim

Geeft me dan maar wat u wilt.

Kolonel

Tim, dat is iets voor u. U ziet eruit als een Tim.

Tim

Ah zo. En hoe ziet een Tim er dan uit?

Kolonel

Zoals u.

Tim

Oké dan. U zal het wel het beste weten.

Kolonel

Goed, Tim. U bent Tim.

De kolonel overhandigt Tim een enveloppe.

Kolonel

In deze omslag zit alles wat u moet weten, Tim. In deze enveloppe dus. We zien elkaar binnenkort.

Tim gaat weg.

Kolonel

Tim!

Tim loopt verder.

Kolonel

Tim !

Tim draait zich om.

Tim

Hebt u het tegen mij. Och ja, ik was 't al vergeten. Ik ben Tim. Tim, Tim, Tim....

*Hij gaat weg. Gaat naast Ben en Bob staan om de brief te lezen.
Een andere man, Tom, komt bij het bureau. Hij ziet er net hetzelfde uit als Ben, Bob en Tim.*

Tom

Goeddag, ik ben...

Kolonel

Sssttt. Geen namen noemen.

Tom

Geen namen noemen?

Kolonel

Nee, geen namen noemen. Geen namen. Jullie krijgen allemaal een andere naam.

Tom

Maar u zal toch op zijn minst willen weten...

Kolonel

Ik wil niets weten. Absoluut niets. Hoe minder ik weet van u hoe beter.

Tom

Mogen we zelf kiezen?

Kolonel

Niets te kiezen. U heet vanaf nu Tom en daarmee uit. Basta, zoals de Spanjaarden zeggen. De Italianen. Nota : Later schrappen, Spanjaarden.

Tom

En euh...daar valt niets aan te doen? U beslist dat ik Tom heet en dat is het dan?

Kolonel

Absoluut, Tom. Dat is het dan.

Tom

Oké dan. U zal het wel het beste weten.

Kolonel

Goed, Tom. U bent Tom.

De kolonel overhandigt Tom een enveloppe.

Kolonel

In deze omslag zit alles wat u moet weten, Tom. In deze enveloppe dus. We zien elkaar binnenkort.

Tom gaat weg.

Kolonel

Tom !

Tom loopt verder.

Kolonel

Tom !

Tom blijft verder lopen.

Kolonel

TOM !!!!!

Tom

Jaja. Ik weet het, ik weet het. Ik ben Tom.

Stopt, draait zich om.

Tom

En hoe heet u ? Mag ik dat weten of mag ik niets weten ?

Kolonel

(denkt even na) Kolonel. Noem me maar kolonel. Hoewel ik geen kolonel ben, maar u bent dan ook geen Tom. Nota : de kolonel is Tom.

Tom gaat verder gaat naast de anderen staan om de brief te lezen.

Kolonel

De start van een plan is altijd een beetje complex. Zeker als u niemand deelachtig wilt maken. U voelt uzelf neigen naar geheimzinnigheid als de toren van Pisa naar de grond, maar dat is nu eenmaal eigen aan plannen maken. Toen Hitler zijn derde rijk uit de grond wou stampen is hij eerst ook niet bij alle buurlanden gaan aankloppen. "Hallo, wir kommen sie platbombardieren !" Herinnering : de kolonel is Tom.

De kolonel verlaat de scène. De scène wordt nu gans verlicht. Buiten het bureau staan er ook een tafel en vier stoelen. Achteraan liggen er drie wanden, een plafond en een deur gefabriceerd uit ondefinieerbare, vies aandoende materialen. Verder zien we een geluidsinstallatie met mengpaneel en velerlei klankkasten van alle soorten. Eén van de vier mannen zet de geluidsinstallatie aan. Op de geluidsband start de live versie van Elvis' "Suspicious minds". Op de tonen van dit aardige chanson starten de vier, na eerst de brief grondig gelezen te hebben, met de drie wanden en de deur een hok te bouwen. Als het hok klaar is en getest op stevigheid gaat Tim in het hok en sluiten de anderen de deur. Het hok is zo hoog als een deur en is één op één. Dan worden alle klankkasten tegen het hok aangeschoven. De anderen gaan aan tafel zitten.

Ben doet zijn schoenen en sokken uit, neemt uit zijn jaszak een nagelknipper en begint zijn teennagels te knippen. De anderen kijken een tijdje toe. De muziek is nu ten einde...

Ben slaakt plots een kreet van pijn.

Ben

AAAAAAH !!!!!!!!! Aiaiaiaiaiaia. Aaaaaaaah. Dedju !!!!! Dedju !!!!!

Tom

Wat, wat is er ? Wat is er ?

Ben

Ingescheurd. Aaaaaah. In mijn dikke teen. Ingescheurd. Verdomme.

Bob

Oeioeioeioei... En dat kan zeer doen.

Tom

Amai.

Ben

't Bloedt.

Tom

Aiaiaiai. Zwijgt, zwijgt. Ik voel het zelf ook al.

Ben

Geef eens een zakdoek. Rap.

Bob

Waarvoor ?

Ben

Waarvoor ? Waarvoor ? Voor mijn neus te snuiten ! Voor mijn teen natuurlijk, onnozelaar !

Bob haalt uit zijn jaszak een maagdelijk witte zakdoek. Geeft hem aan Ben. Ben begint het bloed te deppen.

Ben

Aiai.

Bob

Dat kan dus echt zeer doen, hé. En ge hebt daar geen controle over. Een blad papier, als ge dat scheurt kunt ge daar eerst nog een vouw in vouwen zodat ge een rechte scheur kunt scheuren, maar een teennagel heeft zo zijn eigen regels. Een teennagel kunt ge niet plooiën. Dat leidt zijn eigen leven. Als een teennagel zegt 'Ik scheur recht in uw vlees', wees dan maar zeker dat hij dat zal doen ook. Teennagels hebben eigen regels en wetten waar wij gewone mensen geen weet van hebben. 'Scheur !' zeggen die.

Tom

Zwijgt alstublieft, Bob. Ik word er draaiërig van.

Bob

En een dikke teen is het ergst van al, hé. En waarom ? Waarom, Tom ?

Tom

Ik weet het niet.

Bob

Omdat een dikke teen het meeste nagel heeft van alle tenen. Dus die nagel heeft het meeste kans om in te scheuren. Het nageltje van uw kleine teen daarentegen, als dat inscheurt, daar kunt ge u boven zetten. Neenee, de nagel van de dikke teen daar moet ge voor op uw hoede zijn.

Tom

Mijn haar gaat er recht van omhoog staan en dat gebeurt niet dikwijls. Op mijn armen wel, maar van achter in mijn nek, dat gebeurt niet dikwijls.

Bob

Zoals bij een poes.

Tom

Ik heb nog nooit haar recht zien staan op een poes.

Bob

En als een poes kwaad is dan ?

Tom

Ah, zo'n poes. Sorry.

Ben

Hier is uw zakdoek terug.

Bob neemt de zakdoek aan van Ben met een vies gezicht.

Bob

Hou maar.

Ben

Waarom ?

Bob

Ge hebt nog negen ander tenen die ge moet knippen.

Ben

Ik stop met knippen. Het doet veel te veel zeer.

Tom

Gaat ge ze laten groeien dan ?

Ben haalt ongeïnteresseerd zijn schouders op.

Tom

Nog zoiets waar ik kiekenvlees van krijg. Te lange teennagels. Niks dan gaten in uw sokken. En dan begint dat tegen die schoen te schuren. Brrr.

Bob

Brrr.

*Ben heeft ondertussen zijn sokken en schoenen terug aan gedaan.
Hij probeert rond te wandelen.*

Bob

En ? Gaat het ?

Ben

't Is niet alles. Ge voelt dat wondje open en dicht gaan als ge uw teen beweegt. Ai.

Tom

Ge moet oppassen dat die sok niet in die wonde kruipt en daar blijft plakken. Al die pluisjes in die wonde, dat kan niet goed zijn. Infecties en zo.

Bob

Stilzitten, Ben. Gewoon stilzitten en laten genezen.

Ben legt de nagelknipper op tafel.

Ben

Nog iemand zijn nagels knippen ?

Tom

Nee, bedankt.

Bob

Merçi.

Ben is weer gaan zitten.

Tom

Ingroeiende teennagels is één van de meest voorkomende problemen in de praktijk van een pediater. Kan zeer pijnlijk zijn. Mensen stoppen zelfs met het doen van dingen waarmee ze bezig waren om het lopen te vermijden. Kan infecties veroorzaken, hoeft niet, maar kan. Infecties zijn te herkennen aan een rode huid (erythema), gezwollen vlees (edema), toenemende hitte (calor) en pijn (dolor) Oké, de symptomen... Ben ?

Ben

Pijn aan de kant van de teennagel... euh...wordt erger door schoenen te dragen...

Tom

Goed zo. Nog ?

Bob

Gevoelig aan de minste druk. Zelfs beddengoed kan pijnlijk zijn.

Tom

Blaren met water. Of pus !

Ben

En hoe komt dat ? Omdat ge uw nagels niet voldoende knipt ! Omdat ge uw schoenen te klein koopt. Of uw sokken ! Omdat de vorm van uw nagel van bij geboorte al niet normaal te noemen was.... En wat doen we daaraan ?

Tom

Nagels recht afknippen en iets langer laten dan de teen. En natuurlijk uw schoenen op maat kopen en geen kleiner maatje meenemen omdat uw maat toevallig is uitverkocht. Zet uw ijdelheid opzij met andere woorden.

Bob

Ge kunt ook uw voeten weken in een badje met warm water. Een keer of twee per dag.

Ben

Maar niet als ge suikerziek zijt. Allez, 't is te zeggen. Als ge suikerziek zijt mag dat water niet warmer zijn dan 95 graden fahrenheit.

Tom

Dus een suikerzieke met een ingegroeide teennagel is de pineut.

Bob

En als ge uw nagel niet verzorgt ? Wat gebeurt er dan ? Infecties van de voet en het been of zelfs van de bloedwegen !

Tom

Heel uw nagel die er af valt !

Ben

Er kan zich zelfs en let nu goed op... een goedaardig gezwel vormen !

Tom

Jezus !

Ben

Goedaardig, Bill, goedaardig.

Tom

Ah.

Ze doen een tijdje volstrekt niets.

Tom bestudeert Bob zijn haar.

Tom

Moet ik uw haar eens knippen, Scotty ?

Bob kijkt Tom achterdochtig aan.

Bob

Mijn haar knippen, D.J. ? Waarom zou gij mijn haar knippen ? Wat is er mis met mijn haar ? Bevalt het u niet ? Dan moet ge 't maar zeggen, hé. Als 't u niet bevalt. Moet ik uw haar eens knippen, Scotty ! Wat is er in godsnaam mis met mijn haar ?

Tom

Niks, niks... Niks op zich, maar ik dacht : nu we hier toch zitten kan ik evengoed iets nuttigs doen. Vroeger knipte ik altijd het haar van mijn zuster. Om de kapper uit te sparen. Dat was heel nuttig. Maar euh... niet dus ?

Bob

Nee, met uw zuster doet ge wat ge wilt maar van mijn haar blijft ge af.

Ben

Ik ben gisteren nog geweest. Naar de kapper.

Tom

Ik denk dat wij alle vier dezelfde kapper hebben.

Ben

Zou kunnen. In elk geval, hij is uitgeschoten met zijn tondeuse. Hier in mijn nek..

Ben laat het wondje in zijn nek zien aan de anderen.

Tom

Brrr.

Bob

't Is niet echt diep, hé.

Tom

Ik ben zo eens uitgeschoten met een tondeuse toen ik mijn zuster knipte. Recht in een halsslagader.

Bob

Jezus. En ? Is ze doodgebloed ?

Tom

Nee, gestorven door verstikking.

Bob

Verstikking ?

Tom

Ik heb geprobeerd die halsslagader af te binden. Neenee, dat was een ander wonde dan dat schaafwondje in Ben zijn nek.

Ben

Jaja, maar plezant was het niet. Zevenhonderdvijftig frank durfde die kapper nog te vragen zeg. Zevenhonderdvijftig. De mensen schamen zich nergens meer voor.

Tom

Hebt ge betaald ?

Ben

Ja. Nu goed. Ik heb betaald ! Is dat wat ge wilde weten ?

Tom

Zeg euh...en er is ook niemand die mijn haar wil knippen zeker ? Alleen de puntjes.

Hij haalt een schaar boven.

Tom

Niemand ?

*De anderen reageren niet. Hij legt zijn schaar bij de nagelknipper.
Ze hullen zich weer even in stilzwijgen. Bob knippert omstandig met zijn éne oog.*

Ben

Wat is er, Bob? Moe ?

Bob

Een zandkorreltje onder mijn ooglid.

Tom

Oeioeioei.

Ben

Heel vervelend.

Bob

Hééééél vervelend. En zeer dat dat kan doen. En ge kunt er niks aan doen, hé, niks.

Tom

Wrijven in de richting van uw ooghoek.

Ben

Zot ! Hebt ge gehoord wat hij zei, Bob ? Wrijven in de richting van uw ooghoek. Dat is nu juist iets dat ge zeker niet moogt doen. Dat weet elk klein kind. Een oog met een zandkorrel in en daarin beginnen wrijven dat is ongeveer het slechtste dat er is.

Bob

Zei hij echt 'wrijven' ? Hebt ge dat echt gezegd, Tom ? Wrijven ? Ik geloof mijn oren niet.

Tom

Euh...niet dat ik het ooit gedaan heb, hé. Ik dacht alleen maar dat dat misschien wel zou helpen.

Bob

Jezus, ga daar mee naar de oorlog. Wrijven !

Ben

Jezus, Tom. Hoe zijt gij opgevoed ? Wrijven !

Bob

't Is er uit. Misschien was het gewoon wind op mijn oog.

Ben

Er heeft eens een meisje... pas op, dit is echt waar, hé... er heeft eens een meisje zodanig hard mijn oog gekust en gelikt en er eigenlijk ook op gezogen dat ik drie dagen heb rondgelopen met een oogontsteking.

Tom

Waaaauw. Oogseks ! Ik had er al van gehoord , maar ik wist niet dat het bestond.

Ben

Dan weet ge 't nu.

Tom

En ? Opwindend zeker ?

*Ze zwijgen rustig verder. Ben wrijft met zijn hand langs de houten tafel.
Trekt plots zijn hand terug.*

Ben

Ai. Dedju.

Tom

Wat ?

Ben

Een splinter !

Bob

Een splinter is niet zo erg. Een splinter kunt ge er uithalen met een pincet. Ik heb er altijd één bij.

Tom

Waarom hebt gij een pincet bij ?

Bob

Voor 't geval dat ik een splinter in mijn vingers krijg. Neenee, een splinter is niet zo erg.

Tom

Als ge niet weet dat hij er zit wel.

Ben

Als ge niet weet dat hij er zit ?

Tom

Awel. Zo van die geniepige kleine splinterkes die ge niet voelt wanneer ze erin gaan, maar eens dat ze erin zitten... Ineens is dat daar. Ge pakt iets vast. Eender wat. Een stylo bijvoorbeeld en ge voelt dat splinterke. En dan begint dat zo te knagen in uw vinger.

Bob

Of een afgebroken splinter. Zo'n grote waarvan dat ge zeker zijt dat hij er gemakkelijk zal uitkomen, zelfs zonder pincet. Ge doet zelfs niet de moeite om uw

pincet uit uw zak te halen. Ge probeert die splinter met uw vingers te pakken en dan breekt die af. Meestal zijn dat grote.

Ben

Aiaiai.

Bob

En dan moet ge een naald of een scherp meske gebruiken om uw huid open te rijten. Dat kan lang duren. En voor dat ge 't weet maakt ge met die naald dan weer een wondje bij en als ge dan per ongeluk met die naald in dat bloot vlees komt...

Tom

Oe....zwijgt.

Bob

Ik heb ook altijd een naald bij. Een setje.

Bob haalt een setje naalden uit zijn zak.

Tom

Ah ja, voor de splinters.

Bob

Nee, om een knoop aan mijn broek te naaien !

Bob legt het naaisetje bij het pincet, de schaar en de nagelknipper. Tom fluit een wijsje.

Ben

Wat is dat ook al weer ? Wacht, niks zeggen, hé. Dju, ik zou het duizend keer kunnen zeggen. Weet gij het, Bob ?

Bob

Ik weet het niet. Fluit nog eens van het begin, Tom.

Tom fluit opnieuw, maar deze keer lukt het niet zo goed.

Tom

Dat heb ik nu altijd, hé. Als er mensen op zitten te zien kan ik niet fluiten. Ik schiet dan altijd in de lach. Wacht, ik probeer nog eens.

Tom probeert nog eens maar het lukt niet. Bob en Ben doen mee, maar ook hen lukt het niet.

Ben

Zeg het maar gewoon, Tom. Wat was dat dat ge flook?

Tom

Ik kan er zelf niet opkomen.

Ze denken na. Kunnen er niet opkomen. Proberen ieder voor zich nog eens te fluiten. Ze zwijgen dan maar wat. Bob leunt met zijn elleboog op tafel, schuift eraf.

Bob

Aaaaaah. Aiaiaiaiaia....

Ben

Wat ? Wat ?

Bob

Elektrik ! Elektrik in mijn elleboog !

Ben

Oeioei.

Tom

Dat heb ik nooit begrepen. Waar dat vandaan komt. Is dat een spier of een zenuw of zijn dat uw knoken... Nooit begrepen waar die elektrik vandaan komt.

Bob

Maar 't kan zeer doen.

Tom

Dat is een feit.

Ben

Weet ge wat nog zeer kan doen ? Uw bloot klein teentje stoten tegen de poot van het bed.

Tom

Aiaiai.

Bob

Wel, ik ga u nu iets vertellen... Dat is iets dat ik nog nooit heb voorgehad. Nog nooit. Vreemd, hé.

Ben

Komaan, Bob, dat is toch iets dat iedereen eens een keer meemaakt vroeg of laat.

Bob

Ik zweer het. Nog nooit meegemaakt.

Tom

Ligt uw matras dan op de grond ?

Bob

Neenee.

Tom

Hebt ge altijd sloefen aan in uw slaapkamer ?

Bob

Ook niet. 't Is inderdaad wel raar dat mij dat nog nooit overkomen is nu ik er efkes over nadenk. Heel raar.

Ze hullen zich in contemplatieve stilte. Ben voelt met zijn hand in zijn mond. Betast alles wat er zich in zijn mond bevindt.

Bob

Wat is er, Ben ?

Ben

Ik weet het niet. Heel vervelend. Ik heb precies al heel de week een aftje op mijn tong.

Bob

Vervelend.

Tom

Een naftje op uw tong ?

Bob

Ja, Tom, een naftje op zijn tong ! Heel vervelend als ge uw tong verbrandt. Nog zoiets. Uw tong verbranden aan veel te hete soep.

Ben

Of uw verhemelte.

Tom haalt een zakje zure snoepjes uit zijn zak.

Tom

Zuur bolleke ?

Ben

Ah ja dat wil ik wel, een zuur bolleke. Lang geleden.

Bob

Ik ook.

Ze nemen alledrie een snoepje Bob en Ben zuigen. Tom bijt erop en neemt een volgende.

Bob

Zo rap ? Ge moogt daar niet op bijten, ge moet daarop zuigen. Zuigen is veel lekkerder.

Tom

Als ge op zuur bollekes zuigt komen er vellekes los aan uw verhemelte. Hebt ge er die al eens proberen af te krijgen ? Als ge die lostrekt... Oeioeioei...

Bob en Ben bijten ook. Ze knabbelen in stilte. Ze nemen er alledrie nog één. Bijten verder.

Tom

Aaaaaah !!!!

Ben

Wat ? Wat ?

Tom

Op mijn kaak gebeten.

Bob

Ik heb toch gezegd dat ge moest zuigen. God straft onmiddellijk !

Tom legt het zakje met snoep bij de andere voorwerpen op de tafel;

Ben

Spijtig dat we maar met drie zijn, hé.

Bob

Waarom ?

Ben

Anders konden we kaarten.

Bob

Tom, niet bewegen, niet bewegen ! Hoofd achterover !

Bob

Jezus, Tom. Uw neus bloedt gelijk een koe.

Ben

Jezus. Belt de 100 als 't niet stopt binnen de vijftien minuten. Ik houdt mijn horloge in 't oog.

Bob

Hoe komt dat ? Hoe komt dat ? Hebt ge iets in uw neus gestoken dat er niet hoort, Tom ? Pakt zijn neus vast, Bob. Pakt een pincet, duw op het gezonde neusgat en vraag aan Tom of hij zijn neus wil snuiten.

Bob doet de gevraagde dingen.

Bob

Snuit uw neus, Tom.

Tom probeert te snuiten. Het lukt niet.

Bob

Het lukt niet ! Peper. Waar is de peper. Ik moet peper hebben.

Ben haalt een potje peper boven.

Bob

Schudt het leeg in zijn neus !

Ben schudt heel het potje peper leeg in Toms neus. Tom niest zich geruime tijd een ongeluk tot er een knoop loskomt uit zijn neusgat.

Ben

Hebbes. 't Is zijn broeksknoop. Jezus Christus. Tom heeft zijn broeksknoop in zijn neus gestoken. Maakt zoiets mee. Idiot !!!

Bob

Zet nog eens wat muziek op, Tom. 't Is wel heel stil. Misschien is hij in slaap gevallen.

*Tom gaat naar de geluidsinstallatie en zet luide muziek op.
Vanuit het hok horen we Tim schreeuwen.*

Tim

(schreeuwt en huilt) Laat mij eruit alstublieft. Laat mij eruit. Ik word hier zot. Laat mij eruit !!!!!

Tom zet de muziek wat stiller om te kunnen horen wat Tim zegt. Dan zet hij de muziek uit.

Tom

Hij is nog wakker.

Bob

Hoe lang nog ?

Ben

(kijkt op horloge) Oeioei, we zij al vijf minuten overtijd.

Bob

Laat hem nog maar efkes zitten.

Ben

Meent ge dat ?

Bob

Er is hier toch niets te doen.

Ben

Ik haal hem eruit.

Bob

Zoals ge wilt.

Ben

Tom, haal hem er maar uit.

Tom gaat naar het hok, klopt op de wand.

Tim

Laat me eruit, alstublieft !!!! Ik kan echt niet meer.

Tom opent de deur. In tegenstelling tot het gekerm en het gehuil dat we hoorden komt er een gezonde frisse Tim tevoorschijn. De anderen kijken verwachtingsvol naar Tim.

Bob

En ?

Ben

En ?

Tom

En ?

Tim

Dat zou ik aan u moeten vragen. En ?

Bob

Voor ons ging het. Voor u ?

Tim

Tja, ik weet het niet eigenlijk. Echt om te zeggen schrik had ik niet.

Ben

Waarom zou ge ook schrik moeten hebben ?

Tim

Ja, misschien hebt ge gelijk. Ik ben toch niet helemaal overtuigd.

Bob

Het komt wel goed.

Tom

Snoepke, Tim ?

Tim

Oké, merci.

Tim neemt een snoepje.

Tim

't Is wel goed dat we er geen raam in gezet hebben. Het donker werkt wel.

Ben

En het staan ?

Tim

Ge kunt er gehurkt in zitten.

Bob

Verdomme, dan hadden we het toch smaller moeten maken. Ik dacht het nog. Dju.
En kunt ge ons goed horen ?

Tim

Perfect. En de muziek ook.

Bob

Oké, wil er nog iemand proberen. 't Is misschien de laatste kans. Ben ? Tom ?

Tom

Neenee.

Ben

Nee, dank u. Gij, Bob ?

Bob

Neenee.

Tim

Bon, wachten zeker?

Bob

Ik word zot van al dat wachten.

Ben

Elke vijf minuten denk ik 'weeral honderd frank verdiend'. Dat helpt.

Bob

Iets eten ?

Tim

Goed gedacht. Tom, wilt jij.... Tom ?

Tom is in gedachten verzonken.

Tim

Tom ? ... Wat is er met Tom ?

Bob

Ik weet het niet.

Ben

Tom ?

Tom

Twaalfhonderd frank ! Verdient gij twaalfhonderd frank per uur?

Ben

Wie ik ?

Tom

Ja, gij. Ge hebt gezegd 'honderd frank per vijf minuten'. Dat is twaalfhonderd frank per uur. Dat is vierhonderd frank meer dan ik.

Bob

Oeioei, Ben, ge hebt u versproken.

Ben

Nee. Iedereen mag weten wat ik verdien. Gij zit nog niet zolang in het vak, hé Tom. Komaan ga het eten halen.

Tom

Goed, goed, maar hier kom ik nog op terug. Hierover is het laatste woord nog niet gesproken.

Tom gaat af. De kolonel verschijnt ergens op de scène. Licht dimt behalve op de kolonel.

Kolonel

Nota : Scotty, Bill en D.J. veranderen. ... Het plan was vertrokken. En terwijl het plan bezig was zette ik lijnen uit. Het plan ontwikkelde zich op het moment. Ik liet mij verassen door het plan zelf. Het plan was sterker dan mezelf. Maar alles was nog onder controle. Alles.

Eén ding wil ik u echter niet onthouden op dit moment aangekomen. Een man, hij heeft geen naam, gewoon een man, loopt al ettelijke dagen door de Chinese wildernis. Buiten een occasioneel insect heeft hij al drie dagen niets gegeten. Drinken doet hij als het regent. Hij vangt het regenwater op in zijn handpalmen die hij vervolgens naar zijn mond brengt en gulzig drinkt. Slapen doet hij in grotten en onder bomen. Dan, plots, na weken stappen vindt hij diep in het oerwoud een hut. De hut is goed verstopt onder het woekerende gebladerte. Het is de enige hut in de omtrek. Een eenzame hut, zoals ze zeggen. Een hok, eigenlijk. Het hok heeft een klein schoorsteentje op het dak en uit dat schoorsteentje komt rook. Er is duidelijk iemand thuis. Hij aarzelt eerst wat, maar zijn honger en dorst halen het op zijn schrik en hij klopt aan. Een oude man met een baard tot haast op de grond doet open. De oude man monstert onze man en zegt dan : "Wat wil u ?"

De man antwoordt : “Ik loop al drie weken verloren in deze wildernis zonder voedsel en slechts weinig slaap. Ik zou u zeer dankbaar zijn mocht u mij een weinig voedsel aanbieden en een dak boven mijn hoofd voor één nacht.” De oude Chinees antwoordt : “Ik laat u binnen op één voorwaarde : U blijft van mijn kleindochter af.” Onze uitgeputte, hongerige man gaat akkoord. “Ik beloof dat ik u geen last zal bezorgen. Ik vertrek morgenvroeg.”

“Oké” zegt de oude Chinees, “maar als ik u ergens op betrap dan zult u de drie gruwelijkste Chinese folteringen moeten ondergaan.” “Oké, oké” zegt de man terwijl hij binnengaat. Bij zichzelf dacht hij “Wat voor een misbaksel moet die kleindochter wel niet zijn als ze haar hele leven hier in de wildernis wil wonen.”

Na het douchen werd de man uitgenodigd de maaltijd te gebruiken met de Chinees en zijn kleindochter. De kleindochter was werkelijk adembenemend mooi. Gedurende de gehele maaltijd konden ze hun ogen niet van elkaar afhouden.

Diezelfde nacht sloop de man naar de slaapkamer van het meisje en ik moet u niet vertellen dat ze zich kostelijk amuseerden hoewel ze zeer stilletjes waren. Ze maakten geen overbodige geluiden. Toen de man een paar uur later terugkeerde naar zijn slaapkamer dacht hij bij zichzelf : “Dit was absoluut drie gruwelijk folteringen waard.” En ja hoor, de volgende morgen werd de man wakker met een zwaar gewicht op zijn borstkas. Hij opende zijn ogen en zag een rotsblok op zijn borst liggen. Op de rots kleefde een briefje met de woorden “Eerste Chinese foltering : een rotsblok van 20 kilo op de borst”

“Zwakke foltering” dacht de man bij zichzelf. Hij stond op, liep naar het raam, opende het en wierp het rotsblok uit het raam. Op de achterkant van het rotsblok zag hij een tweede briefje : “Tweede Chinese foltering : het rotsblok is vastgebonden aan uw rechterteelbal.”

Maar het rotsblok was al vertrokken. Hij kon het niet meer tegenhouden. Dus sprong hij snel uit het raam, achter de steen. En buiten aan het raam hing een derde briefje : “Derde Chinese foltering : uw linkerteelbal is vastgebonden aan het bed.”

Kolonel af. Licht op.

Bob

Stom, hé, Ben, stom, hé ! Nooit over geld praten. Gouden regel. Nooit over geld praten.

Ben

Ja maar wie denkt er nu dat die minder verdient dan wij. Daar denkt ge toch niet aan.

Bob

Kan gebeuren. Voor ge 't weet hebben we ruzie. Dat mag niet gebeuren.

Ben

Oké, sorry, ik zal 't niet meer doen.

Tim

Dat is u geraden.

Ben

Pardon ?

Tim

Ik zei 'dat is u geraden'.

Ben

Wat nu ? Wat krijgen we nu ? Dreigementen ?

Tim

Nee. Goede raad van een vriend.

Ben

Van u ?

Tim

Ja, van mij.

Ben

Heb ik ergens iets gemist. Is er iemand bevorderd tot ploegbaas toen ik efkes niet keek?

Tim

Ik gebruik gewoon mijn gezond verstand en ik hoop van u hetzelfde.

Bob

Kom, mannen, geen gezever. Alles onder controle ?

Tim

Oké, oké...

Ben

Oké.

Bob

Oké.

Ze zwijgen.

Bob

Tim ? Zijt ge naar de WC moeten gaan ?

Tim kijkt hem vragend aan.

Bob

Of dat ge naar de WC zijt moeten gaan in dat kot ?

Tim

Nee, ik moest niet. Moest dat dan ?

Bob

Neenee, gewoon nieuwsgierig. Want dat zal uiteindelijk wel moeten gebeuren. Liever hij dan ik.

Ben

Of zij. 't Kan ook een zij zijn.

Bob

Dat kan ook.

Tim

Ja, dat weten we niet, hé. Dat stond niet in de brief. Stel nu dat het een zij is. Heeft dat dan dezelfde gevolgen ? Volgen we dezelfde procedure ?

Ben

Dat zien we wel op de moment zelf.

Er volgt een onzekere stilte. Tom komt op met een doos eten. Het is een kartonnen doos met worst, wijn, kaas, brood en andere lekkernijen.

Bob

Aha ! Voedsel.

Tom zet de doos op tafel.

Tom

Voila.

Bob

Lekker.

Tim

Lekker.

Ben

Lekker. Goed gedaan, Tom. Heel goed gedaan. Ge kunt niet werken op een lege maag.

Tom

Ik hoop dat het niet bedorven is. Het staat de hele dag in de koffer van mijn auto.

Bob

In de koffer. Met zo'n weer. Als er maar geen wormen in zitten.

Tom

Wat wilt ge voor achthonderd frank per uur.

Tim

Oeioei. Er is er hier één op zijn teen getrapt.

Tom

't Is toch waar. Ze zeggen 'iedereen krijgt hetzelfde betaald'. Ge kunt daar weinig op zeggen natuurlijk. En dan hoort ge zoiets.

Ben

Ge moet daar niet tegen ons over zagen, Tom. Ge weet waar ge moet zijn. Als ge wilt reclameren, niet hier ! Gedaan !

Tom

't Is al goed, ik zwijg al.

Tim

Daar gaat de goeie sfeer. Gij kunt de sfeer echt wel naar de vaantjes helpen, hé, Tom.

Tom

Veel moeite heb ik er niet voor moeten doen.

Ben

Tom, stop ermee. Nu is't gedaan. We gaan eten.

*Zwijgend laden ze de doos met etenswaren uit. Openen de wijn, snijden het brood etc.
Na een tijdje...*

Bob

Goed dat het hier zo koel is. Hoe is het in het kot, Tim ?

Tim

Hetzelfde als hier.

Ze eten verder.

Ben

Eet ge geen worst, Tom ?

Tom

Weet ge wat daar allemaal in zit ?

Tim

Stukken van een varken. En het is algemeen geweten dat varkens zeer intelligente dieren zijn.

Tom

Wat zitten ze dan in een worst te doen. Dolfijnen zij ook intelligente dieren, maar die draaien ze niet in een worst. Om maar te zwijgen van honden.

Bob

In China. Ik heb dat op TV gezien. Echt waar. Levende katten en honden. Daar stropen die Chinezen dan het vel af en levend en wel, zonder vel, gooien ze die beesten in 't vet. Een gejack en een gemiauw...!!!

Tim

Smakelijk.

Bob

Pas op. Katten en honden zijn voor Chinezen wat varkens en koeien voor ons zijn. 't Is daar de omgekeerde wereld.

Tom

'Lieveling, de koe staat aan de deur te krabben, ga er eens mee wandelen !'

Ben

Meneer Letterlijk !

Tom

En toch eet ik geen worst.

Ben

Des te meer is er voor ons.

Ze eten in stilte verder.

Tim

Dus we weten niet wanneer ze komen ?

Bob

In de namiddag zeiden ze.

Tim

De namiddag... Dat is van twaalf uur tot vijf.

Ben

Twaalf uur is nog middag denk ik. Ik denk dat de namiddag in principe om één uur begint. En dan waarschijnlijk tot een uur of vijf.

Bob

Eerder zes. De namiddag loopt tot zes uur en dan begint de avond.

Tom

Om zes begint de vooravond. De avond begint om zeven. En wanneer begint de nacht ?

Bob

Elf of twaalf, dat weet ik niet.

Ben

Ja, elf of twaalf.

Tim

Zoiets, ja. Tot zeven uur en dan begint de morgen.

Ben

Zes.

Tim

Zes ? Zo vroeg ?

Ben

Zes uur, zeker, dan begint de morgen.

Tim

Tiens.

Bob

Dus tussen één en zes.. Hoe laat is 't nu ?

Ben

Vier.

Tom

Vreemd uur om te eten.

Ze eten verder. Het licht dimt, de kolonel verschijnt.

Kolonel

Inderdaad een vreemd uur om te eten, maar met een plan bedacht door een ander bent u natuurlijk onderhevig aan de grillen der willekeur. Verder wil ik daar niet op ingaan.

Kolonel af, licht op.

Ben

Bob, Ben, Tom en Tim.

De anderen stoppen met eten en bekijken hem niet begrijpend.

Ben

Bob, Ben, Tom en Tim. Ik ben Ben, maar voor hetzelfde geld was ik Tom geweest. En gij Ben en gij Bob en gij Tim, of gij Tim en ik Bob en gij Tim of ik Ben...

Bob

Gij zijt Ben.

Ben

Ja, ik ben Ben, maar ik ben Ben niet. En gij zijt Tom niet en gij zijt Tim niet en gij zijt Bob niet. Waar of niet ?

Tim

Mmm.

Bob

Ja.

Tom

Uhu.

Ben

Ik kom daar binnen, ik geef die mens, de kolonel, een hand, ik zeg 'goeiendag, ik ben...' en die laat mij niet eens uitspreken. 'Ssssst' zegt hij 'geen namen noemen.' Ik zeg 'geen namen noemen?' 'Nee, geen namen noemen.' Ik kijk de kolonel aan alsof ik het in Keulen hoor donderen. Hij zegt het nog eens 'geen namen'. Dat heeft hij dus in een film gezien, hé. Al die personages kregen andere namen zodat ze elkaar niet konden verraden. 'Ge krijgt allemaal een andere naam' zegt hij. Ik denk 'ik word hiervoor betaald dus ik zal maar doen alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Ik vraag nog 'mogen we kiezen?' Hij zegt 'niks te kiezen. Ik geef u vier namen.

Daar moogt ge uit kiezen. Bob, Ben, Tom en Tim.’ Ik zeg ‘geef mij maar Ben.’ Ik vond dat zelf de beste naam voor mij.

Bob

Bij mij ging het juist hetzelfde, maar ik mocht maar kiezen uit drie namen. Ben was al weg.

Ben

Ah ja, want ik was eerst.

Bob

Maar ik vond Bob het beste. Als ik had mogen kiezen tussen Bob en Ben dan nog zou ik Bob gekozen hebben. Echt waar.

Ben

En ik Ben. Ook echt waar.

Bob

Wel, dan zijn we alletwee tevreden, hé.

Tim

Ik kon niet echt kiezen. Tom en Tim, zeg nu zelf. Niet echt een geweldige keuze, hé.

Bob

Precies een komisch duo.

Tim

Dat zei ik ook tegen de kolonel. Ik zeg ‘Geef me maar wat ge wilt.’ Hij zegt ‘Tim dat is iets voor u.’

Tom

Ik bleef dus over met Tom.

Tim

Als ge wilt wisselen. Ik vind het niet erg om Tom te heten.

Tom

Liever Tim dan Tom.

Tim

Oké, dan wisselen we.

Tom

Oké, Tom.

Tim

Oké, Tom.

Ben

Hela, hela, wacht, wacht. We gaan het niet ingewikkeld maken, hé. Iedereen blijft wie hij is. Verstaan, Tom ?

Tim

Oké.

Ben

Ik heb het tegen de andere Tom.

Tom

Oké, oké.

Ben

Tim ?

Tim

Oké dan.

Bob

Dus hij noemt zichzelf de kolonel. Heeft hij tegen iemand anders zijn echte naam gezegd ?

Tim

Tegen mij niet.

Ben

Nee.

Tom

Tegen mij ook niet. Iedereen klaar met eten ?

Ben

Ja.

Bob

Ja.

Tim

Ja.

Tom

Dan ruim ik af. Nog iemand een stukske worst ?

Ben

Laat de worst maar liggen. Om de gaatjes te vullen.

Tom ruimt de boel af. De anderen kijken in stilte toe.

Tom af. Licht dimt. De kolonel komt op.

Kolonel

Ik geniet buitenmate van mijn plan. Alleen... Mijn plan had een duidelijk begin. Een begin waar ik ook zeer tevreden mee ben. Maar naarmate mijn plan vordert en nieuwe wegen inslaat komt het einde van mijn plan in zicht. Of beter, dringt een einde zich op. En daar loopt het een beetje mank, mijn plan. Dat zijn zo van die momenten dat ik wou dat ik mijn plan beter kende. Want kennis is macht. En omdat ik mijn plan niet zo goed kende als ik wel verwachtte is mijn macht gering. En om mijn plan tot een goed einde te brengen is macht nodig. Volledige macht. Honderd procent macht. Totale kennis dus. Algehele waarheid. De mensen worden zo vaak belogen en bedrogen dat ze de waarheid nog niet herkennen zelfs al beet ze hen in de neus. U moet zich immer afvragen "WAAROM", een waarom is de halve waarheid. Als u hoort of leest dat land één wordt platgebombardeerd door land twee, vraag uzelf dan af "WAAROM". Een mededeling is maar een halve waarheid zonder 'waarom'. Onwetenden zijn makkelijk te regeren namelijk. Neem alles met een korrel zout. U wil geen schaap zijn. Schapen begrijpen namelijk niet dat mensen in China ter dood kunnen worden veroordeeld als ze klagen over de prijs van de tomaten. Dat wordt namelijk gezien als een aanval op de regering. Maar ik dwaal af. Als een schaap van de kudde.

Kolonel af, licht op.

Bob

Hij eet niet van de worst !!!!

Ben

Tom is een beetje simpel, hé?

Tim

Dat is nog zacht uitgedrukt.

Bob

Ik vertrouw hem niet !

Ben en Tim kijken hem verbaasd aan.

Bob

Hij eet niet van de worst !!!!! Stel dat Tom niet zo simpel is als hij zich voordoet... Stel dat Tom de slimste is van ons allemaal... Stel dat Tom ons voor de gek houdt... Stel dat Tom meer weet dan wij met zijn drieën samen... Stel dat Tom nu in zijn vuistje lacht...

Ben

Stel dat ik niet snap waar ge naartoe wilt.

Bob

Hebben wij Tom al eerder gezien?

Tim

Nee, maar wij hebben elkaar ook nog nooit gezien.

Bob

Tom was de laatste die erbij kwam. Kijk hier. Een schaar...een pincet... een nagelknipper...naalden en...en ? Een zak snoep ! Tim, hebt gij uw tandenstokers bij ?

Tim

Jaja, voor als er iets tussen mijn tanden blijft steken.

Ben

Oeioei, vervelend, hé. Mag ik er één, er zit nog een stukske brood tussen mijn tanden.

Bob

Ziet ge waar ik naartoe wil ? Leg uw tandenstokers bij de hoop, Tim.

Tim neemt de tandenstokers uit zijn jaszak en legt ze bij de rest van het arsenaal.

Bob

Wat hoort er niet thuis in het rijtje?

Bob houdt de zak snoep omhoog. Ben en Tim reageren begrijpend. Licht dimt. Kolonel komt op.

Kolonel

De redenen om iemand om te brengen zijn even gevarieerd als de methodes. Als u denkt dat u door iemand om te brengen een ferme adrenalinestoot krijgt doe ons dan allemaal een plezier en begin bij uzelf. Zelfmoord kan immers zeer eervol zijn en de mogelijkheden zijn te over. Bijvoorbeeld : houdt twee revolvers tegen uw hoofd. Langs elke kant één en probeer de kogels in de loop van de andere revolver te schieten.

Waarom moorden dus. Uit zelfverdediging, wraak .... Kaïn vermoordde Abel uit jaloezie. "Ben ik mijn broeders hoeder ?" In elk geval, als u gaat moorden dan moet u uw vijand kennen. Ken hem van binnen en van buiten. Wat is zijn religie, wat is zijn omgeving, wat is zijn geschiedenis, wat zijn zijn zwakheden. Iedereen heeft een achilleshiel, iedereen.

Wees zeker dat er een mogelijkheid tot ontsnappen is. Vermom uzelf desnoods. Neem een vals paspoort. Vernietig al het bewijsmateriaal. Een computer dient tot zevenmaal toe overschreven te worden vooraleer bewijsmateriaal niet meer kan worden teruggevonden. En de mens creëerde de computer...

En, oh ja, wat ik ook nog kwijt wilde... Ik ben mijn ergste vijand. Dat is niet altijd zo geweest. Er is een periode geweest dat ik mezelf innig liefhad. Dat ik, moest ik een vrouw geweest zijn, mezelf suf had geneukt. Niet enkel uit wellust, dat ook, maar vooral uit begerige liefde. Overmatige genegenheid. Uitbundig verlangen naar het bezitten van iets wat U nog niet eerder bezat. Uw ganse zelf, van binnen en van buiten. Want ge kent uzelf nimmer totaal. U denkt dat, maar U vergist zich. Anderen kennen delen van uzelf waarvan uzelf geen enkel vermoeden had. U kent misschien grote delen van uw innigste innerlijk, maar van uw uiterste uiterlijk kent u nog geen centimeter. En zo, beste vrienden, ben ik langzamerhand gekomen tot die zelfkennis die zo vaak de aanleiding geeft tot... Neen, ik geef mijn plan nog niet geheel prijs. Daarvoor moet er eerst nog wat water door de zee stromen.

Kolonel gaat uit het licht. Licht op.

Tom komt terug op. Hij geeft aan de andere drie elk een vel papier en een potlood. Hij houdt er zelf ook één van elk.

Tom

Noteer en vul aan... "Ik vind de kolonel een zeer sexy man omdat..." Geen naamvermelding. Geen !

De anderen beginnen onmiddellijk te schrijven. Ook Tom. Na even schrijftijd...

Tom

Tijd is om.

Hij haalt de vellen op.

Ben

Moeten die hardop voorgelezen worden ?

Tom

Het is anoniem. En daardoor opwindend. Ik lees :

Hij neemt een vel en leest.

Tom

"Ik vind de kolonel een sexy man omdat... de rijzige gestalte van de kolonel, zijn voornaam, haast nobel voorkomen me doet smachten. Ik zou zijn ongetwijfeld exuberante intelligentie kunnen aanvullen met mijn meer vrouwelijke intuïtie. Ja, ik vind hem sexy. Sexy zoals ook een Jaguar sexy kan zijn."

Euh..jaguar.. hoe moeten we dat interpreteren ? Jaguar, auto of jaguar, katachtige ?

Niemand wil iets zeggen.

Tom

Och ja, 't is anoniem. Bon, 't was 't proberen waard. We zullen aannemen 'katachtige'.

Bob

Nee, auto. (betrapt) Dju !

Tom neemt een nieuw vel.

Tom

"Ik vind de kolonel een sexy man omdat..."

hij de ervaring uitstraalt van een man die zijn wereld kent. Waarschijnlijk heeft hij reeds een amalgaam van uiteenlopende rassen bevredigd. Zowel psychisch als fysisch.”

Sober, maar integer.

Neemt volgende vel.

Tom

“Ik vind de kolonel een sexy man omdat ... ik onder die afgedragen regenjas een lichaam vermoed waar niemand neen kan tegen zeggen. Ik vermoed een geslacht dat de vergelijking met dat van een paard kan doorstaan. En ik open me daar volledig voor.”

Hij neemt een volgende vel.

Tom

“Ik vind de kolonel sexy omdat... telkens ik hem zie mijn slip zodanig nat wordt dat ik er de ramen van de World Trade Center mee kan inzemen, dat ik er ganse woestijnen mee kan irrigeren, dat ik er alle dorstigen mee kan laven. Ik zwem in mijn eigen geil, ik...”
Sorry, hier kan ik niet mee verder gaan. Ik geneer me dood.

Tim

Verder lezen, Tom.

Tom

“Ik kom twintig keer boven op elkaar klaar als hij nog maar naar me kijkt. Mijn...”
Jezus, ik kan het niet. Maar ik probeer toch. “Mijn geslacht zwelt als een spons die al het bloed in een slachthuis opzweigt.”
Pfffff.

Het licht dimt. Spot op kolonel.

Kolonel

Het vleit. Dat kan ik niet ontkennen. Maar ik ben ook een leugenaar. Kijk, stukje bij beetje leer ik mezelf beter kennen door observaties van objectieve derden. En toch lieg ik. Toch durf ik u de waarheid niet zomaar in het gezicht werpen. Een wijsgeer zei ooit... Nee, laat ik het anders formuleren. Een snotneus kraste ooit in zijn schoolbank: “Zelfkennis is vaak de aanleiding tot zelfmoord.” En had hij gelijk? Had hij gelijk? Voila. Ziedaar mijn plan. Het plan. Het plan der plannen. Van alle plannen het definitieve plan. Omslachtig zult u denken. En misschien heeft u gelijk. Want zoals ik niet genoeg kan benadrukken. Ik ben een leugenaar, een bedrieger, een fraudeur, een charlatan. Maar ik ben de eerlijkste leugenaar, de integerste bedrieger, de oprechtste fraudeur en de betrouwbaarste charlatan. Echt waar. Eerlijk. Maar... ik ben natuurlijk ook een leugenaar. Wat maakt een leugenaar tot leugenaar? De leugen

? De motivatie om te liegen ? Zijn omgeving ? Zijn genen ? Of doet hij het voor de sport ? Maakt het uit ? Ik ben u een verklaring schuldig. Ik moet u een reden geven om verder te willen luisteren. Maar dat is nog niet voor nu. Het plan is nog in ontwikkeling. En misschien komen we wel tot de vaststelling dat er gewoon geen plan is. Dat er alleen een resultaat is. En dat aan een resultaat, spontaan of vooraf bedacht, door de eerste de beste sukkel, wel een denkbeeldig plan kan worden gekoppeld. Jaja, een mens lacht wat af. Volgende scène : de vier mannen vervelen zich en besluiten daar een eind aan te maken.

Kolonel af. Licht op.

Bob

Bon, het moet eruit. Ik kan het niet langer voor mezelf houden. Ik verveel me.

Ben

Laten we daar dan een einde aan maken.

Tom

Hoe ?

Tim

Ja, hoe ?

Ben

Door onze gedachten te verzetten. Het enige wat ons de voorbije uren heeft bezig gehouden is wachten. Wachten op iemand, we weten niet wie, dat is onze taak ook niet om dat te weten, maar wachten is nu niet bepaald een actieve bezigheid. We kunnen proberen te vergeten dat we zitten te wachten en iets anders doen.

Tom

Eten hebben we al gedaan.

Bob

Eten is niet iets anders doen, eten is wachten. Eten is de tijd die ge niet doorbrengt met iets anders te doen zoekmaken.

Tim

Oké, wat doet ge als ge u verveelt? Op café gaan. Telefoneren met een kennis. TV kijken. Een toerke gaan doen met uw auto. Lezen. Gaan dansen.

Ben

Goed idee.

Tim

Wat? Gaan dansen?

Ben

Komaan we zetten wat muziek op en we gaan dansen.

Tim

Er zijn hier geen vrouwen.

Tom

Ik dans niet zonder vrouwen in de buurt. Ik kan niet dansen als jullie daarop zitten te zien.

Ben

Geen probleem. We dansen allemaal. Los van elkaar. Niet met elkaar. En als dat er van moest komen dan komt het ervan. Wat denkt ge ?

Bob

Ik krijg er wel zin in, maar gelijk Tim zegt, het idee dat jullie erop zitten te zien...

Tim

Oké dan dansen we geblinddoekt.

Ben

Oké, afgesproken!

De mannen halen uit hun jaszakken een blinddoek en doen ze voor hun ogen. Ben wacht nog even om de muziek op te zetten, maar eens dat gebeurd is zet hij ook zijn blinddoek op. Het dansen gebeurt eerst schuchter, maar wordt uitbundiger en uitbundiger. Dan komt uit het duister de kolonel op. Hij aanschouwt het dansen. De kolonel heeft een aktetas bij zich.

Kolonel

Ik ben de kolonel. Ik noem mezelf de kolonel. Niet dat ik een kolonel ben. Niet van rang, niet van attitude. Niemand ergert zich aan het feit dat Elvis niet echt een king was, maar iedereen heeft een mening over het feit dat kolonel Parker geen echte kolonel was. Wel, buiten een aantal andere feiten is dat iets wat ik toch wil

rechtzetten. Als de king geen echte koning was, dan mag de kolonel toch wel geen echte kolonel zijn zeker! Zie ze dansen.

De kolonel gaat naar de P.A. en zet de muziek af. De mannen dansen verder.

Kolonel

Dit is iets wat u ongetwijfeld interessant moet vinden. U merkt dat ik de muziek heb afgezet en u merkt ook dat Tim, Tom, Bob en Ben verder dansen. ... U moet nu onderhand toch wel een aantal eindjes aan elkaar kunnen knopen. Niet ? Nee ? Goed, in dat geval.....

De vier mannen stoppen met dansen, trekken de blinddoeken van hun gelaat. Ze zien de kolonel.

Bob

Waar is hij ?

Ben

Of zij ? Waar is zij ?

De kolonel zet zijn tas op de tafel, doet zijn jas uit, zet zijn pet af, zet zich aan de tafel en begint een pijp te stoppen. Hij steekt de pijp aan en rookt.

Tim

Krijgen we nog een antwoord of hoe zit het ? We zitten hier al de hele tijd te wachten. Oké, we worden daarvoor betaald, maar betaald worden om te wachten begint op het geweten te werken. Ik ben katholiek opgevoed moet u weten. Loon naar arbeid, begrijpt u ? Laat ons werken, laat ons doen waar we goed in zijn. Laat ons doen waar u ons voor heeft ingehuurd.

We hebben het hok gebouwd, we hebben het getest. Geef ons nu waar we recht op hebben. Werk!

Tom

Zwijg, Tim. Geef de kolonel de kans om ook iets te zeggen.

Tim

Hij heeft die kans gekregen. We hebben hem de kans gegeven en het enige wat hij doet is aan tafel gaan zitten en een pijp stoppen.

Bob

Waar is hij of zij ? Waar is de persoon ?

Kolonel

De persoon waar jullie op zitten te wachten is er niet.

Ben

Verdomme, verdomme, verdomme. Al dat wachten voor niks. Jezus! We hebben zelfs geblinddoekt gedanst om het wachten enigszins te verzachten.

Kolonel

Rustig. Kalm. Ik ben u enige verklaring schuldig.

Ben

Dat geloof ik.

Kolonel

Antwoord eerst op mijn vragen.

Tom

Wij hebben alleen vragen. Wij hebben geen antwoorden.

Kolonel

Op wie zitten jullie te wachten ?

Bob

Op de persoon, in godsnaam.

Kolonel

De persoon...

Bob

De persoon die in het hok moet, de persoon die we tot bekentenissen moeten dwingen. De persoon die we het vuur aan de schenen moeten leggen. De persoon die we moeten martelen, folteren, weet ik veel...

Kolonel

Waarom denken jullie dat ik die persoon zou meebrengen ?

Tom

Omdat u de opdrachtgever bent, de werkgever de patroon, de baas, de kolonel... U heeft ons bij elkaar gebracht, naar hier gebracht...

Tim

In de war gebracht...

Tom

Geef ons nu alstublieft een slachtoffer... Of laat ons gaan.

Kolonel

Aan wat soort slachtoffer hadden jullie gedacht ?

Tim

Weten wij veel. Het maakt ons ook niks uit. Een man, een vrouw, een kind, een oud wijf, een seniele grootvader, een gehandicapte ... een foetus. Het maakt ons niet uit. Wij zijn professionelen.

Kolonel

Als ik nu zeg dat het slachtoffer zich onder jullie bevindt.

Stilte bij de vier mannen. Ze kijken elkaar aan en vluchten van elkaar weg.

Kolonel

Zou dat geen aangename verrassing zijn? Onwetend roep ik jullie samen. Eén van jullie is het slachtoffer, jullie leren elkaar kennen, jullie eten samen, dansen samen, wachten samen en dan kom ik en ik zeg 'Stel dat het slachtoffer één van jullie is.'

De mannen reageren niet.

Kolonel

Komaan, ik wil reacties zien. Tim ?

Tim

(panikeert) Ben ik het ? Nee, het is niet waar. Ik wil het niet. Ik wil geen slachtoffer zijn.

Kolonel

Hou op. Zwijg! Dat heb ik ook niet gezegd. Ik vraag u enkel hoe u zou reageren moest één van jullie het slachtoffer zijn.

Tim

Ge hebt het gezien, hé.

Kolonel

Nee, ik heb enkel gezien hoe u zou reageren moest uzelf het slachtoffer zijn.
Antwoord nu op de werkelijk gestelde vraag.

Tim

Ik zou... ik zou ... Ik zou het niet doen. Ik zou het niet kunnen.

Kolonel

En zojuist waren jullie nog professionelen. Waar zit de kronkel ? Hoe denkt de rest erover ?
Bob, Ben, Tom ?

Bob

U zou ons vragen een vriend om te brengen.

Kolonel

Wie zei er iets over ombrengen ? Zei ik iets over ombrengen ?

Ben

Als het niet gaat over ombrengen, over wat gaat het dan wel?

Kolonel

Jullie hebben gelijk. Het gaat over ombrengen. Iemand moet het hok in. Uiteindelijk. Daarvoor staat het hok hier. Het hok is het begin en het einde. In den beginne was er het hok en het hok werd het plan. En het plan ben ik. Ik ben het vleesgeworden plan
....

De mannen zwijgen.

Kolonel

Jullie zwijgen, hoor ik. Ik wist dat jullie zouden zwijgen, daarom ben ik ook het plan. Jullie zwijgen omdat jullie simpelweg niets meer te zeggen hebben. En ik zal jullie haarfijn uitleggen waarom jullie niets meer te zeggen, laat staan te vertellen hebben. Omdat het op is, beste vrienden. Het is op, finished, schlüss, konec... En niet alleen zwijgen jullie, neen, jullie luisteren ook niet meer. Omdat jullie niet meer kunnen horen, omdat ik jullie wanneer ik wil het zwijgen opleg en het niet-horen. Maar nu moeten jullie even weer luisteren.

De kolonel gaat naar het mengpaneel en zet dramatische muziek op.

Kolonel

Mooi, niet. Ik smelt. Ik verga. Dit zet mijn betoog kracht bij. Het verleent mijn betoog de poëtische meerwaarde die het nodig heeft. Romantiek, zo u wil. Heroïek. Diepgang. Drama. Opent uw geest en drink de antwoorden die ik zal geven op al uw vragen. Uw vragen die in feite de mijne zijn. Prachtig toch, als u kunt antwoorden op alle vragen die u eerder niet beantwoordbaar achtte simpelweg omdat ze door iemand anders gesteld worden. Wie ben ik? Wie zijn wij? Waarom zijn wij hier? Waarom bouwden wij dit hok? Waarom dansten wij geblinddoekt? Waarom discussieerden wij over ingescheurde teennagels? Waarom maakten wij ruzie over splinters? Waarom zien wij er allemaal uit als Elvis? U zal het binnenkort allemaal weten. Allemaal. En als u het allemaal weet, als u alle kennis opgedronken heeft als dorstigen in de woestijn dan...dan...dan eerst zal ik duidelijkheid kennen over de afloop van mijn plan. Over mijn afloop, want ik ben het plan. Het plan ben ik! Ik ben uw vader! Ik ben uw vader zoals Dickens de vader was van Oliver Twist, zoals Shakespeare de vader was van Romeo en Julia, zoals Suske en Wiske de kinderen waren van Willy Vandersteen. Nero van Marc Sleen. Hercule Poirot van Agatha Christie !!!!!!! Elvis het kind van kolonel Parker !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

De kolonel gaat weer naar het mengpaneel en zet de muziek af.

Kolonel

Voila. U heeft geluisterd, omdat u niks te zeggen had. Omdat ik wilde dat u niks te zeggen had.

Bob

Allemaal goed en wel, maar dit is toch wel ietwat verwarrend voor één mens. Dus u beweert... u wil zeggen dat...wat u wil zeggen is....dat....dat...

Kolonel

Dat ik uw noodlot ben... Wacht..

Hij zet de muziek weer op.

Kolonel

Dat ik uw noodlot ben. Dat u niet kan ontsnappen aan wie ik ben. Dat ik u leid naar plaatsen waar u zelf niet wil komen om de simpele reden dat u niet bestaat. U bestaat niet omdat ik besta. U bent de reden waarom ik snel nu alle antwoorden zal kennen. De waarheid ligt nu binnen handbereik en u, geheel en al onwetend zal mij naar de ultieme waarheid leiden.

Hij zet de muziek weer af.

Kolonel

Heeft u het nu nog niet door? U bent personages. Ik heb u gecreëerd om mijn plan ten uitvoer te brengen. U bestaat niet. Geen van u vieren. Ik bepaal uw doen en laten. Ik ben, in alle bescheidenheid, uw meester. En u moet zich niet afvragen of dat plezant is, want daar kan ik kort en bondig : ja, op antwoorden. Ja, het is plezant. Ik ben mijn eigen lot. Het hoogste wat iemand kan bereiken. Ik ben erin geslaagd om de zin van het leven te bepalen. En de zin van de dood. Daar moet op gedronken worden.

Tom

Mogen wij nog een aantal vragen stellen vooraleer u zich compleet bezat en niet meer weet waar u bent?

Kolonel

Ga uw gang.

Tom

U zei : U bent personages.

Kolonel

Ja. Dat zei ik.

Tom

Ik geloof u niet.

Kolonel

Geloof u mij nu als ik u zeg dat de volgende repliek voor Bob zal zijn?

Bob

Geen denken aan.

Kolonel

Ziet u wel. Kijk, wij voeren deze discussie enkel omdat ik het wil en niet omdat u voor uzelf heeft beslist vragen te stellen. Net zo gemakkelijk vergeet u deze woordenwisseling en gaat u rustig verder met, ik zeg maar wat een smakelijke kout over bijvoorbeeld niezen....

De kolonel zet zich terzijde.

Tim

Mijn persoonlijk record is dertien.

Tom

Dertien wat?

Tim

Dertien keer na elkaar niezen. Ik streef naar de veertien, maar ik blijf telkens steken bij dertien.

Ben

Ik raak persoonlijk niet verder dan drie niezen na elkaar. Dan is het bij mij gedaan. Hoe graag ik nog een vierde keer zou niezen.

Bob

Als ik niet kan niezen, hoewel er duidelijk een nies in mijn neus zit dan kijk ik naar de zon of naar een andere sterke lichtbron en ik nies naar hartelust.

Tom

Logisch.

Ben

Logisch? Zo logisch is dat niet. Dat is compleet nieuw voor mij. Dus als ge moet niezen en het gaat niet dan moet ge maar naar straf licht kijken en ge kunt niezen.

Tim

Dat weet toch het kleinste kind.

Ben

Ik niet.

Tom

Het schijnt dat dat genetisch bepaald is. Dus het zou kunnen dat dat bij Ben niet lukt. Als het niet in uw genen zit dan lukt het niet. Ge erft dat over.

Kolonel

Water in uw oor!

Bob

Een vriend van mij wou eens zelfmoord plegen.

Ben

Wie?

Bob

Ge kent hem toch niet en hij leeft nog dus het zou gênant zijn moest ik vertellen wie. In elk geval hij wou zich verdrinken in zijn eigen bad. Hij gaat kopje onder en komt na minder dan een halve minuut weer boven.

Tim

Lucht tekort ?

Bob

Neenee, water in zijn oren. Hij werd er zot van.

Tom

Vreselijk is dat. Ge wast u haar, ge spoelt uw hoofd af en er komt water in uw oren. En dan loopt ge daar een hele dag met een echokamer in uw hoofd. Klok, klok, klok, klok, klok, klok, klok, klok, klok....

Kolonel

De hik !

Ben

Als ge de chronische hik hebt kunt ge daarvan sterven. Ge hikt u als het ware dood. En ge moet niet denken dat eens goed verschieten u helpt. En ge kunt zoveel water drinken als ge wilt... Niks aan te doen. Een vriend van mij heeft zo zijn vader teruggevonden.

Tim

Door te hikken?

Ben

Nee. Die vriend had zijn vader al vijftien jaar niet gezien, wist ook niet waar hij was en op een bepaald moment leest hij een artikel in de krant over een man die na jaren chronisch hikken een medicament vindt dat hem ervan af helpt. Die man was zijn vader.

De kolonel komt tussen.

Kolonel

Ziet ge. Ik vraag, u draait.

Hij neemt zijn aktetas en haalt er een bundel papieren uit. Geeft ze aan Tom.

Kolonel

Lees!

Tom neemt de eerste bladzijde en leest.

Tom

“Cultureel correcte operamuziek. (of Joan Baez die zingt over Sacco en Vanzetti, we zien wel) We bevinden ons in een loods of een verlaten magazijn. De scène is schaars verlicht. Eén felle lichtbundel ergens op de speelvloer. In de lichtbundel een auto. De auto draait. In de auto zit een man. De man is omgeven door rook die zich in de auto bevindt. De man zet de motor af. Dan doet de man het portier open en komt uit de wagen. Hij rookt een pijp, heeft een versleten regenjas aan, maar gedraagt zich gedegen. De man loopt de duisternis in en zet ergens de operamuziek af. Komt terug in het licht.

Kolonel : Niets is wat het lijkt. Wel? Ongetwijfeld was dit beeld voor sommigen choquerend, voor anderen ontroerend, voor anderen geestig, voor anderen onnozel. Toch is niets wat het lijkt. Een man rookt een pijp in de wagen. Niets is wat het lijkt, ... behalve een lijk. Want een lijk kan er niets aan veranderen dat het op een lijk lijkt. Tenzij het lichaam in kwestie nog in leven is, maar dan is het uiteraard geen lijk. En een pijp... Tja, een pijp is een pijp. Hoewel sommigen het tegendeel aan u proberen te slijten. Bon.”

Tom slaat wat bladzijden om en leest verder :

“Tom : Moet ik uw haar eens knippen, Bob ? Bob kijkt Tom achterdochtig aan.

Bob : Mijn haar knippen ? Waarom zou gij mijn haar knippen ? Wat is er mis met mijn haar ? Bevalt het u niet ? Dan moet ge 't maar zeggen, hé. Als 't u niet bevalt. Moet ik uw haar eens knippen, Bob ! Wat is er in godsnaam mis met mijn haar ?

Tom : Niks, niks... Niks op zich, maar ik dacht : nu we hier toch zitten kan ik evengoed iets nuttigs doen. Vroeger knipte ik altijd het haar van mijn zuster. Om de kapper uit te sparen. Dat was heel nuttig. Maar euh... niet dus ? Bob : Nee, met uw zuster doet ge wat ge wilt maar van mijn haar blijft ge af.”

Jezus, dat zijn wij. Dat hebben wij gezegd....

Kolonel

Neem de laatste pagina.

Tom doet het.

Kolonel

En lees.

Tom

“Kolonel : Neem de laatste pagina. Tom doet het. Kolonel : En lees. Tom : En nu. Wat gebeurt er nu?”

En nu wat gebeurt er nu?

Kolonel

Nu, nu is het tijd voor de grote improvisatie. Jullie hebben geen vooropgelegde teksten of dialogen meer. Het is nu aan jullie. Zeg wat u wil.

Tom

Neeneeneene... Zeg wat u wil. Ik ben het beu.

Ben

Is dat ook tekst die u ons in de mond legt? Of is Tom nu echt aan het improviseren?

Kolonel

Wees gerust, hij improviseert.

Tim

Ik heb een vraag. Stel dat wat u ons verteld heeft waar is, hoe onwaarschijnlijk het ook klinkt.... Waarom dan de scène waarin we moesten opschrijven waarom we u sexy vonden?

Kolonel

Een overblijfsel. Oorspronkelijk had ik gedacht aan vrouwelijke personages. Ik bied hierbij mijn excuses aan. ... Is dat alles? Reikt uw fantasie niet verder dan die kleine ongemakkelijkheid?

Bob

Doe niet belachelijk. Wij zijn uw personages, wij bestaan enkel bij gratie van uw tekst.

Kolonel

U praat toch. Dit zijn uw woorden, niet de mijne.

Ben

Ik geloof u niet!

Ben grijpt de aktetas van de kolonel en haalt er nog een stapel papieren uit. Hij bladert er door.

Ben

Ziet ge! Ziet ge! Alles is uitgeschreven tot de laatste letter. Zelfs dit. Wat ik nu op dit eigenste moment zeg. Het staat er! Allemaal! “Ben grijpt de aktetas van de kolonel.”

Kolonel

Tsja.

Ben

Hier, op de laatste bladzijde, “Het hok staat in brand, vanuit het hok horen we kreten van de kolonel die levend verbrand wordt.”

Kolonel

U bent mij, begrijpt u? U komt uit mij. Dus u bent mij. De weerstand die u eventueel aan uzelf toeschrijft is mijn weerstand, ziet u. Nee, natuurlijk ziet u dat niet, waarom zou ik het u ook uitleggen? Om mezelf te overtuigen misschien. Ja. Dat zou het kunnen zijn. Om mezelf te overreden dat mijn plan deugdelijk is. Mag ik u dan nu verzoeken uit te voeren waarvoor u hier bent? Waarvoor ik u geschapen heb?

De kolonel gaat naar de muziekinstallatie, kiest een nummer en zet dramatisch geladen muziek op. De vier mannen nemen de papieren van de kolonel, leggen ze aan het hok en steken ze in brand. Dan leiden ze de kolonel in het hok en sluiten de deur. De papieren doven na een tijdje. De mannen staan er op te kijken. De deur opent, de kolonel komt uit het hok en zet de muziek af.

Kolonel

Wel? Waarom wordt er gestopt?

Ben

De vlammen zijn gedoofd.

Kolonel

Dat zijn mijn woorden niet.

Ben

Excuseert?

Kolonel

Dat wat u net zei. Dat zijn mijn woorden niet! Waarom zeggen jullie dingen die ik jullie niet in de mond leg?

Dan daagt er iets. Hij rent naar de verbrande papieren. Graait in de assen en merkt dat er niets over is van de geschriften. Hij blijft wezenloos tussen de as zitten.

Kolonel

Mijn woorden, mijn teksten.... As, niets dan as!!!

Tim

Wil dat zeggen dat ... al wat we nu zeggen... onze eigen woorden zijn? Dat we...euh...leven om het zo te zeggen? Indrukwekkend.

Tom

Ik voel me een beetje een weeskindje.

Bob

Beangstigend.

Ben

Een beetje doelloos ook. Geen voorgeschiedenis, geen toekomst. Wow. Zeer indrukwekkend. Kolonel! Wat nu? Ge hebt ons gemaakt. Wat nu? Wat moeten we doen, waar moeten we naartoe?

Tim

Wij waren hem.... Hij wilde om één of andere duistere reden zichzelf van kant maken.... Daarom waren wij er... En...ohoh...als wij hem van kant zouden gemaakt hebben zouden wij er ook niet meer zijn. Klopt dat? Kolonel?

Bob

In dat geval zijn wij niet echt personages, maar zijn wij de kolonel. De kolonel is evenveel kolonel als wij. Wij zijn elk één vijfde kolonel.

Tom

Heel psychedelisch. Tot voor kort bestonden we enkel op papier en nu zijn we echt. Wow!!!!

Ben

Waarom moesten we dood? Waarom moest de kolonel dood? Olalalala, hier dringt zich ergens een verklaring op.

Ben gaat naar de kolonel en sleurt hem tot op een stoel. Hij doet de schoenen van de kolonel uit en zijn sokken. Neemt dan de nagelknipper en begint ruw de teennagels van de kolonel te knippen.

Ben

Dramatische muziek!!!!

Tom gaat naar de muziekinstallatie en zet muziek op. De kolonel gilt het uit. Het bloed druipt van zijn voeten. Tim neemt het pincet en begint alle haartjes op de benen en armen van de kolonel uit te rukken. Daarna neemt Tom de tandenstokers en steekt ze onder de vinger -en teennagels van de kolonel. De kolonel brult het uit. Ze stoppen.

Kolonel

Stop! Alstublieft stop..... Wat willen jullie? Ik heb u het leven geschonken. Wat willen jullie?

Tim

Ge hebt ons het leven geschonken enkel om het ons af te nemen. We mogen op zijn minst weten waarom.

Kolonel

Geen enkel antwoord zal jullie tevreden stellen. Wat willen jullie horen? Dat ik misbruikt ben als kind? Dat ik ongelukkige liefdes gekend heb? Dat ik gefaald heb als liefhebbende man? Dat ik een financiële mislukking ben? Dat ik ongeneeslijk ziek ben? Dat ik een slecht mens ben en dat ik dat beseft? Nee, dat zijn niet mijn antwoorden. Ik geef geen prozaïsche antwoorden omdat mijn reden niet prozaïsch is. Moraal heeft hier niets mee te maken. Ik verfoei moraal. Niet uit principe, niet uit tegendraadsheid, niet uit subversiviteit... Niet dat ik immoraliteit goedkeur, niet dat ik moraliteit afkeur. Ik ontken het bestaan van de moraal in al zijn vormen. De moraal is een kunstmatige gedragscode waaraan ik me niet wens te onderwerpen en daarom is er maar één uitweg: de voltooiing van mijn plan. Ik moet gaan, ik moet hier weg.

De mannen bekijken hem in stilte.

Kolonel

Ziet u, u begrijpt het niet omdat u niet langer mij bent. U heeft de papieren verbrand. Geef me nog één kans. Geef me een onbeschreven blad en een pen. Laat me op zijn minst mijn plan voltooien.

De mannen bekijken elkaar.

Kolonel

Please!!!!

Tom neemt een stuk papier waarin de worst verpakt was. Geeft het aan de kolonel. Bob geeft de kolonel een pen. De kolonel zet zich aan tafel en begint te schrijven. Terwijl hij schrijft nemen steken Tim, Tom en Bob hun rechterhand in de binnenzak van hun bontmantels. De kolonel schrijft verder. Dan nemen Tim, Tom en Bob elk een pistool uit hun binnenzak. De kolonel schrijft verder. De drie mannen richten hun pistolen op elkaar, maar niet op Ben. Ben doet niets. De kolonel leest voor :

Kolonel

Tim, Tom en Bob steken hun rechterhand in hun binnenzak en halen er een pistool uit. Ze richten de pistolen op elkaar. Ben staat erbij en doet niets.

Hij schrijft verder. Tim schiet Tom neer. Bob schiet Tim neer. Ben neemt het pistool van Bob en schiet Bob neer. Dan steekt Ben het pistool in zijn mond. De kolonel stopt met schrijven. Bekijkt Ben, schrijft dan verder. Ben haalt het pistool uit zijn mond.

Kolonel

Kent u Andreas van Kuijk ?

Ben antwoordt niet en blijft in dezelfde houding staan.

Kolonel

Ach ja, geen tekst, geen antwoord.

De kolonel begint te schrijven.

Ben

Andreas van Kuijk is de kolonel. Correctie, kolonel Parker, de manager van Elvos.

De kolonel schraapt en schrijft.

Ben

Elvis.

De kolonel verfrommelt het papier.

